

Дванаеста београдска гимназија

Војводе Степе 82.

НОВИНЕ ИЗ XII

ПРОЛЕЋНО

ИЗДАЊЕ

2026.

НОВИНЕ ИЗ XII САДРЖАЈ

01

НАШИ ПРЕДЛОЗИ

- МУЗИКА
- ФИЛМ
- МОДА
- ПУТОВАЊЕ

02

ПРОМЕНЕ ПОЧИЊУ У НАМА

- ЕКОЛОГИЈА
- МЕНТАЛНО ЗДРАВЉЕ
- ХУМАНИТАРНЕ АКТИВНОСТИ

03

ЗАНИМЉИВОСТИ

- ОД ИЗБЕГЛИШТВА ДО ОЛИМПИЈАДЕ
- ДА ЛИ ТЕХНОЛОГИЈА УБИЈА
КРЕАТИВНОСТ?
- ЕНТЕРИЈЕР

04

ЕСЕЈ

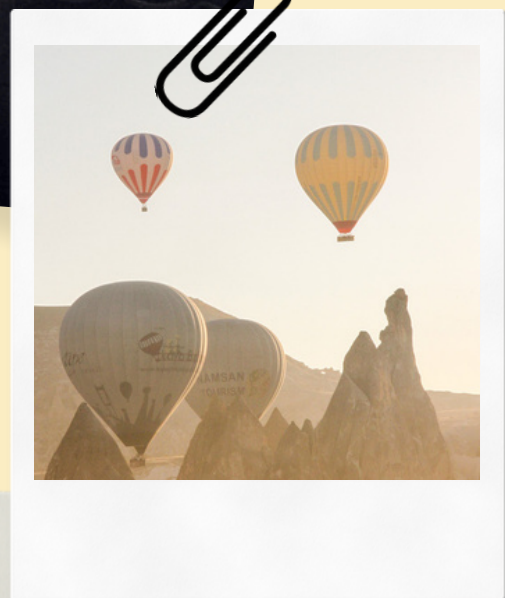
- МОЈА ВЕРЗИЈА КРУГА (ОДГОВОР НА
„КРУГ” ИСИДОРЕ СЕКУЛИЋ)

05

КАКО УЧИМО?

- ТЕХНИКЕ УЧЕЊА
- ОРГАНИЗАЦИЈА ВРЕМЕНА И
ПРИПРЕМА ЗА ТЕСТ
- АНКЕТА

НАШИ ПРЕДЛОЗИ

МУЗИКА

препорука за бенд

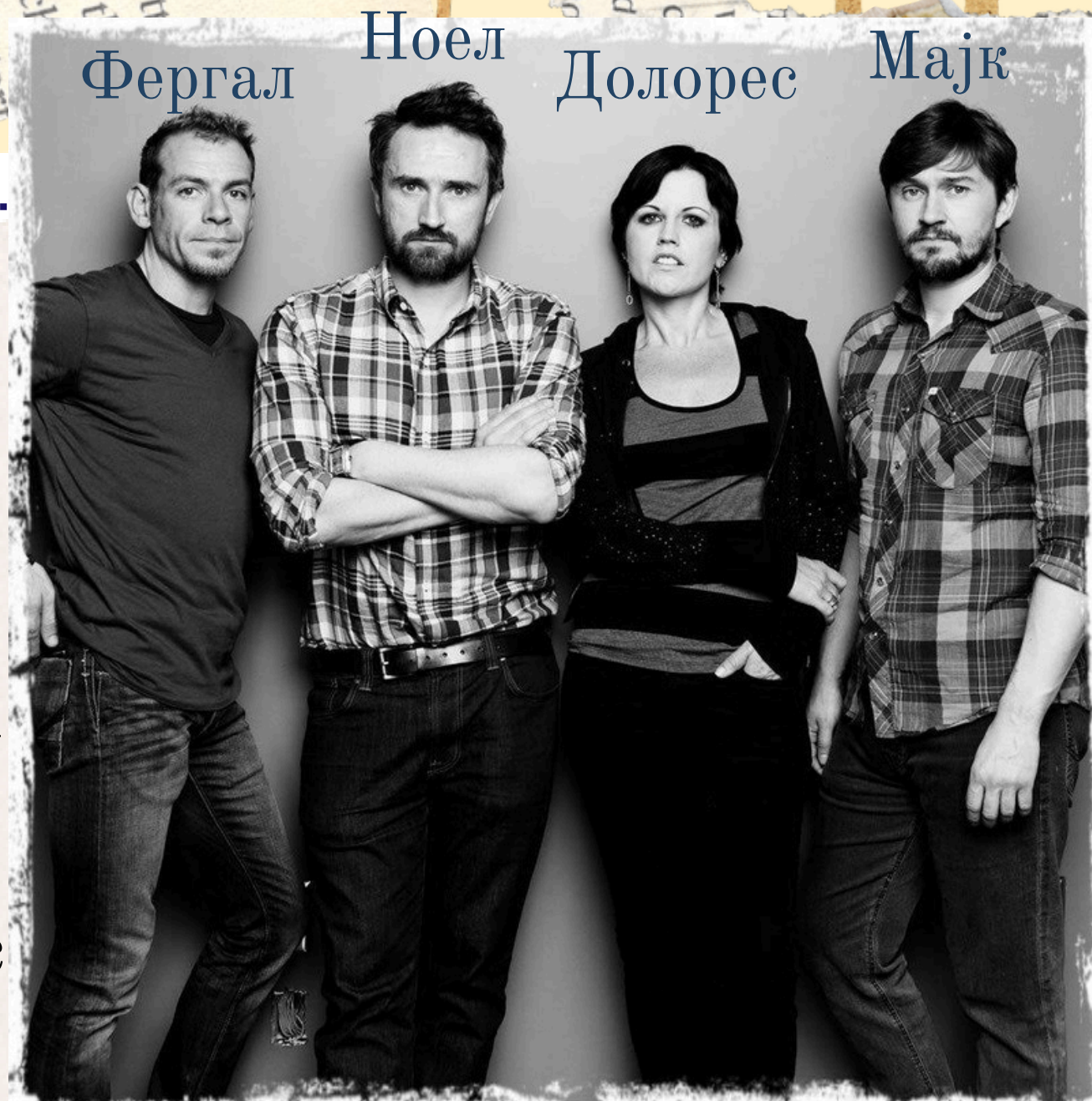
МУЗИЧКА ЦЕНА

the cranberries

Само име овог музичког састава вам можда ништа не значи, али сигурна сам да је већина вас бар једном на радију чула песму "Zombie", која је препознатљива по веома специфичном, али истовремено моћном гласу певачице ове групе, Долорес О'Риордан. Управо за ову песму, која носи снажну анти-ратну поруку, The Cranberries је 1995. добила MTV музичку награду за најбољу песму.

Ова рок група из
Ирске је основана
1989. године у граду
Лимерику. Чинила су
је четири члана:
главни вокал Долорес
О'Риордан, браћа
Ноел и Мајк Хоган
(водећа и бас гитара)
и бубњар Фергал
Лоулер.

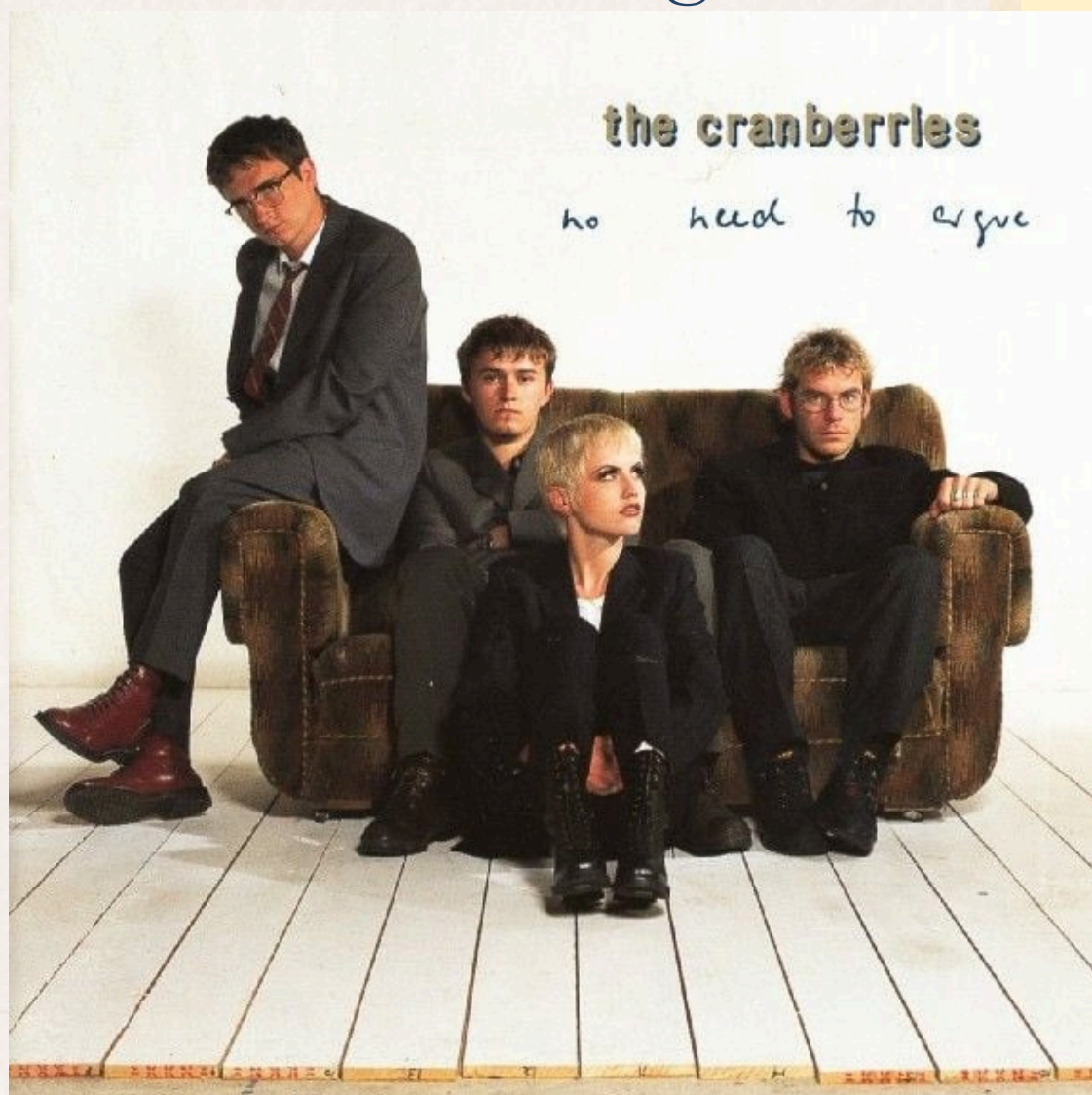

Музички стил, односно жанр групе The Cranberries је дефинисан као алтернативни рок. Међутим, у њиховим песмама се комбинују и инди поп, пост-панк, ирски фолк и поп рок. Њихов стил је инспирисан групом Siouxsie and the Banshees, која је оставила јак утицај и на многе друге извођаче, нпр. Joy Division, The Cure, The Smiths, Radiohead...

The Cranberries објављују свој први студијски албум под насловом Everybody Else Is Doing It, So Why Can't We? првог марта 1993. године.

Управо он је остварио велики комерцијални успех и нашао се међу 20 најбољих музичких албума на листи "Билборд 200". Свој први сингл "Dreams" су објавили у септембру 1992. године, а само неколико месеци касније излази једна од њихових најпознатијих песама - "Linger".

Њихов други студијски албум No Need to Argue, а уједно и најуспешнији и најпродаванији, излази у октобру 1994. године.

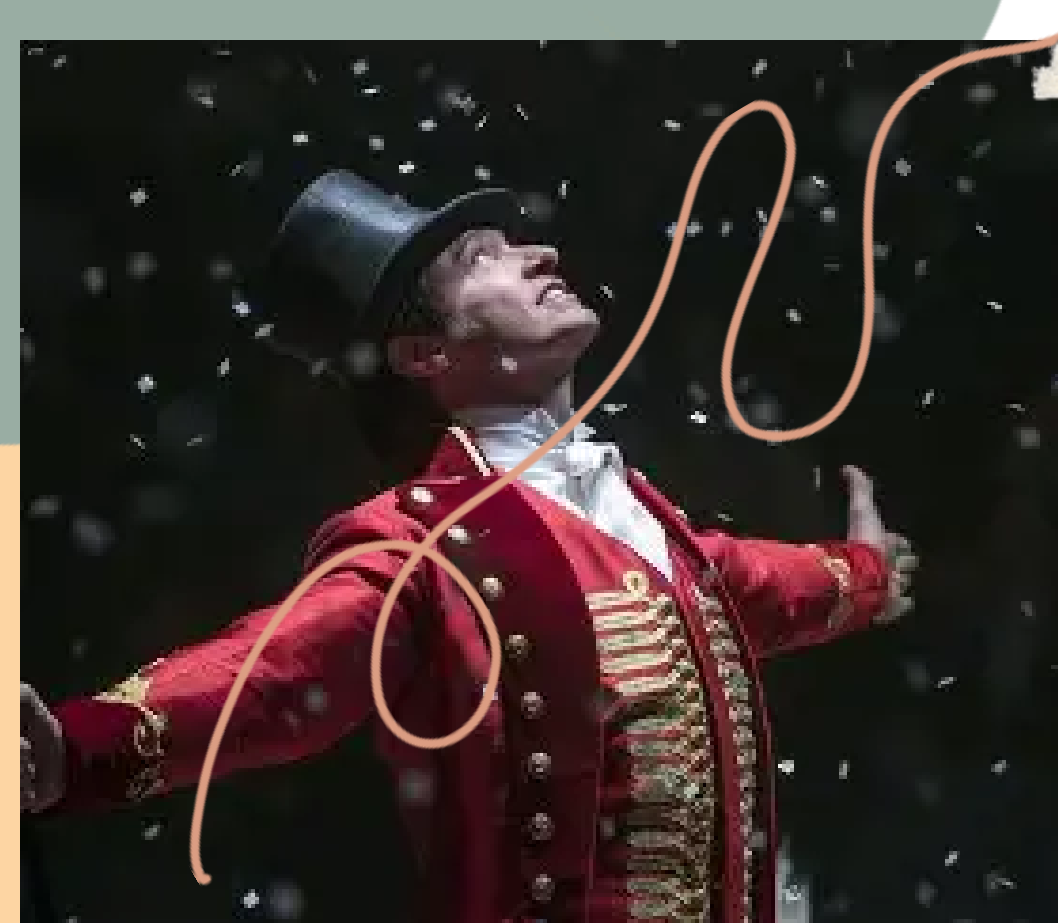
ΦNMM

О ХРАБРОСТИ ДА БУДЕШ СВОЈ, ЧАК И
КАД ТЕ СВЕТ НЕ РАЗУМЕ.

THE GREATEST SHOWMEN

У времену када сви покушавају да буду исти, овај филм нас подсећа колико је лепо бити другачији.

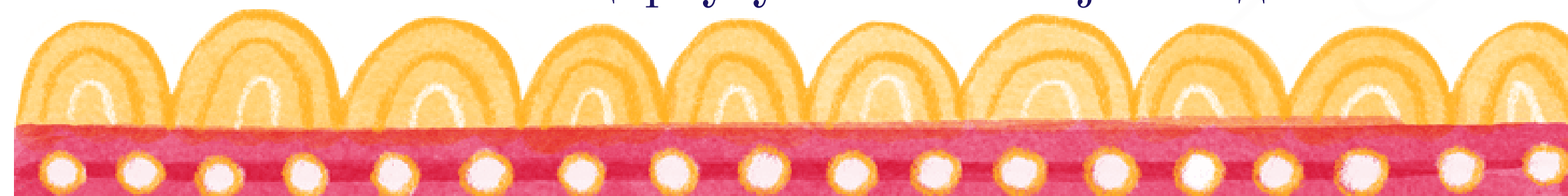
Филм „The Greatest Showman“ је прави спектакл у бојама, музици и емоцијама. Испричана је прича о човеку који је сањао велике снове и показао да се уз машту и храброст може створити нешто потпуно ново.

**ФИЛМ ЈЕ
ИНСПИРИСАН
СТВАРНИМ
ЧОВЕКОМ
П. Т. БАРНУМОМ.**

РАДЊА ФИЛМА

Финеас Барнум, човек великих снова, одраста у сиромаштву али верује да заслужује више. Када остаје без посла, одлучује да створи нешто ново – циркус какав нико до тада није видео! Окупља људе који су различити, одбачени, чудни по мерилима друштва – али посебни по свом духу. У његовом циркусу свако постаје звезда.

Музика

Песме This Is Me, A Million Dreams и Rewrite the Stars чине овај филм посебним.

Свака песма носи снажну емоцију – храброст, љубав и машту.

This Is Me је постала химна самопоуздања широм света!

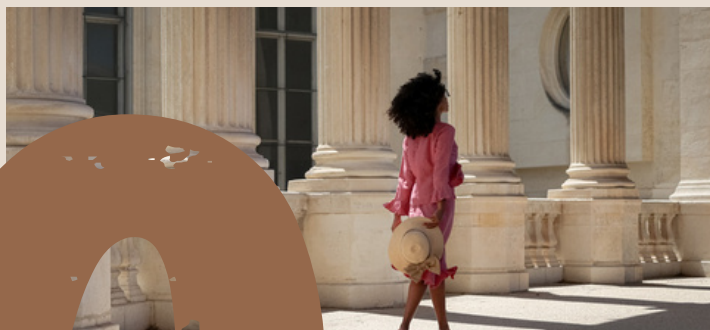
Хју Цекман је снимао сцене иако је имао свеж ожиљак од операције!

Зендаја је многе акробације извела без дублера.

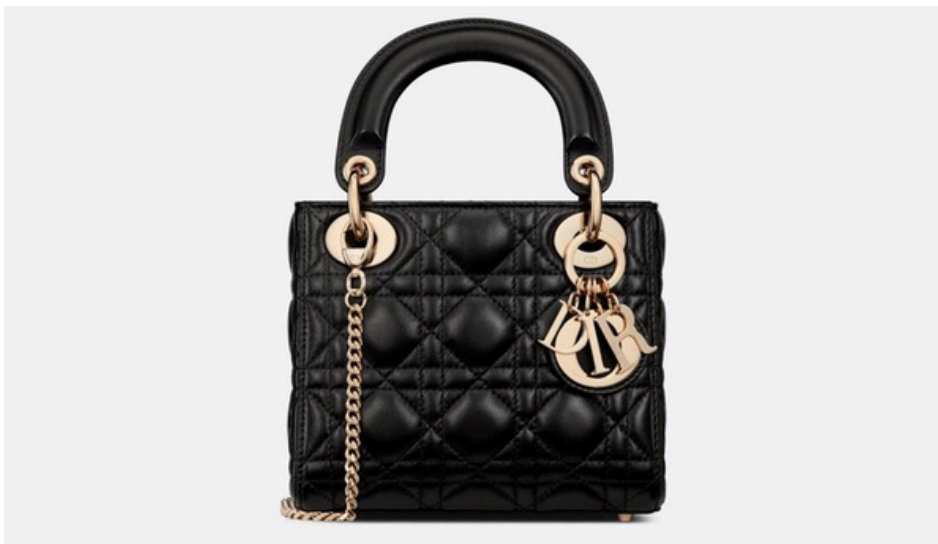
Песма This Is Me освојила је награду „Златни глобус“.

„Није важно како изгледаш, одакле си или шта други мисле важно је да верујеш у себе и своје снове.“

Филм који нас учи да прихватимо различитост и будемо најбоља верзија себе.

МОДА ЈЕ УМЕТНОСТ, А ТОРБИЦА ЈЕ ПЛАТНО

**МОДА НИЈЕ САМО ОДЕЋА, ВЕЋ
УМЕТНОСТ И НАЧИН ИЗРАЖАВАЊА.
ТОРБИЦА ЈЕ ПОСТАЛА СИМБОЛ
ЕЛЕГАНЦИЈЕ И ПРЕСТИЖА.**

**ЛУКСУЗНЕ ТОРБИЦЕ НИСУ ОБИЧАН
ДЕТАЉ – ОНЕ СУ УМЕТНИЧКА ДЕЛА
СТВОРЕНА СА ПАЖЊОМ И СТИЛОМ.
ОД ШАНЕЛА ДО ХЕРМЕСА, СВАКА
ПРИЧА О ТРАДИЦИЈИ И ЛУКСУЗУ.**

**ИСТИНСКИ ЛУКСУЗ НИЈЕ УПАДЉИВ
– ОН ЈЕ СКРИВЕН У ДЕТАЉУ.**

„Елеганција никада не излази
из моде.“ – Коко Шанел

„Hermès Birkin – икона луксуза
направљена од најквалитетније
коже. Чекање за ову торбицу
понекад траје и по неколико
година.“

„Hermès Birkin је добила име по
глумици Џејн Биркин, која је желела
савршену торбицу за путовање.“
„Ове торбице се сматрају правом
инвестицијом – цене расту с
годинама.“

ЗАШТО СУ ЛУКСУЗНЕ ТОРБИЦЕ ТОЛИКО СКУПЕ?

Луксузне торбице нису само одећа или модни детаљ — оне су инвестиција у квалитет и стил.

Њихова цена зависи од више фактора:

- Материјали: користи се права кожа, ретки материјали и издржљиве тканине.
- Ручни рад: свака торбица се пажљиво прави, често са деценијама искуства занатлија.
- Ексклузивност: ограничене серије и ретки модели повећавају вредност.
- Бренд и традиција: велики модни брендови као што су Chanel, Louis Vuitton и Hermès гарантују квалитет и престиж.

Поред тога, луксузне торбице су симбол статуса и стила — носећи их, показујемо свој укус и индивидуалност.

Због свега тога, прави љубитељи моде и колекционари спремни су да плате високу цену за торбицу која је више од модног додатка — прави комад уметности.

ТОП 3 НАЈПОЗНАТИЈЕ ЛУКСУЗНЕ ТОРБИЦЕ:

Chanel Classic Flap

- Класични дизајн са ланцем и квилтованом кожом.
- Симбол елеганције који никада не излази из моде.
- Цена: хиљаде евра, зависно од модела и материјала.

Louis Vuitton Speedy / Neverfull

- Икона практичности и стила са препознатљивим LV монограмом.
- Популарна широм света због свог дизајна и трајности.
- Цена: хиљаде евра, модел и година производње утичу на вредност.

Hermès Birkin

- Симбол луксуза и реткости.
- Ручни рад, најквалитетнија кожа и ограничена серија.
- Цена: десетине хиљада евра, често предмет колекционара.

МОДА

Van Cleef & Arpels

-НАКИТ КОЈИ ПРИЧА ПРИЧЕ-

*Француска кућа накита која
вековима спаја уметност, љубав
и савршенство у сваком детаљу.*

Елеганција, умеће и магија у сваком детаљу

Када се спомене луксузни накит, мало који бренд изазива толико дивљења као Van Cleef & Arpels. Ова француска кућа, основана још 1906. године у Паризу, већ више од једног века спаја уметност, занатство и машту. Њихов накит није само украс – он је симбол елеганције, прича о љубави, природи и вечности.

Почетак једне љубавне приче

Бренд је настао браком Алфреда ван Клифа и Естеле Арпелс, који су спојили своја презимена и своје страсти – љубав према драгуљима и лепоти. Њихова прва радња у чувеној улици Place Vendôme у Паризу брзо је постала омиљено место европске аристократије.

Van Cleef & Arpels су познати по својој техници “Mystery Set”, где се драгуљи постављају тако да се не виде метални делови – камење изгледа као да лебди на површини.

Van Cleef & Arpels није само накит
– то је уметност и прича која траје.
У свету брзе моде, овај бренд нас
подсећа да права лепота лежи у
детаљима и у вечној елеганцији.

Природа као вечита инспирација

Цвеће, лептири и детелине – природа је главна инспирација овог бренда. Њихова чувена колекција Alhambra симболизује срећу и љубав. Тај дизајн данас је икона елеганције.

Тајна вечите привлачности

Сваки комад Van Cleef & Arpels накита ручно је израђен и носи посебну енергију. То је спој традиције и савремене уметности, симбол раскоши и нежности.

TRAVEL

ПУТОВАЊЕ

strong
the more
better at
men you'll become
to learn. My jo

Travel to Кападокија

земља подземних градова и камених чуда

Кападокија је јединствен регион у централној Турска, познат по необичним природним формацијама и богатој историји. Настала деловањем вулкана и ерозије, Кападокија је препознатљива по такозваним „вилинским димњацима“ — високим, шиљастим стенама које су током векова обликовали ветар и киша.

Овај крај има велики историјски значај. У прошлости су становници у мекој вулканској стени исклесали бројне цркве, манастире и читаве подземне градове, који су служили као уточиште у време опасности. Многе од тих грађевина и данас су очуване, са фрескама старим више од хиљаду година.

Данас је Кападокија једна од најпознатијих туристичких дестинација на свету, посебно захваљујући летовима балона на топли ваздух, који посетиоцима пружају јединствен поглед на овај необичан пејзаж.

Чињенице

Настала је од вулканског пепела — мекана стена је омогућила људима да буквално исклесају градове у земљи.

Постоје подземни градови (нпр. Деринкују) дубоки и до 60 метара, где су људи живели, кували и скривали се.

У стенама су направљене цркве са фрескама старим преко 1000 година.

Данас је позната по балонима на топли ваздух — приказ изгледа као из сна.

Чувене „вилинске димњаке“ (чудне камене фforme) обликовали су ветар и киша током хиљада година.

Неки људи и данас живе у кућама исклесаним у стени!

Велики део Кападокије налази се под заштитом УНЕСКО као светска културна баштина (од 1985. године).

Једно од најпознатијих места је Гореме, познато по музеју на отвореном и бројним црквама у стени.

Подземни град Деринкују могао је да прими и до 20.000 људи.

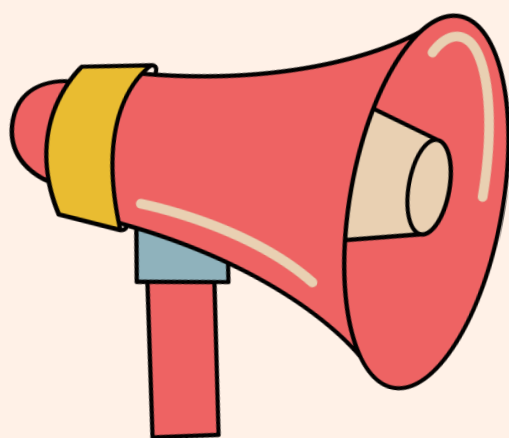
Многи хотели су данас направљени у пећинама, што туристима пружа јединствен доживљај боравка.

Назив „Кападокија“ потиче из староперсијског и значи „земља лепих коња“.

Поред балона, регион је познат и по виноградарству и старим занатима, као што су грнчарство.

КАПАДОКИЈА ЈЕ МЕСТО ГДЕ СЕ ПРИРОДА И ИСТОРИЈА СПАЈАЈУ У ЈЕДИНСТВЕН ПЕЈЗАЖ КОЈИ ИЗГЛЕДА КАО СА ДРУГЕ ПЛАНЕТЕ

Промена почиње у нама

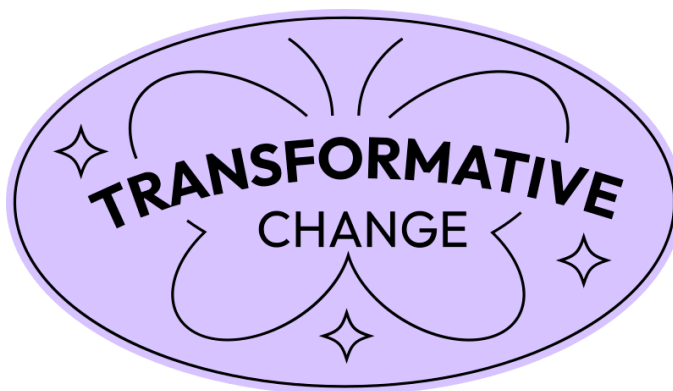
СВЕТ ОКО НАС

ЕКОЛОГИЈА И ЗАШТИТА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Када помислимо на свет око нас, природа је прва асоцијација. Ваздух који дишемо, вода коју пијемо и окружење у коме живимо директно утичу на квалитет нашег живота. Међутим, данас је природа све угроженија због загађења, климатских промена и прекомерне потрошње ресурса.

Иако се често чини да појединац не може много да промени, истина је супротна. Мале навике, попут рециклаже, смањења употребе пластике или штедње воде и електричне енергије, имају велики значај када их примењује велики број људи. Наша генерација има прилику да развије већу свест о очувању планете и да својим понашањем утиче на будућност.

**ЗАШТИТА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ НИЈЕ
ОБАВЕЗА САМО ДРЖАВЕ ИЛИ
ОРГАНИЗАЦИЈА – ТО ЈЕ ОДГОВОРНОСТ
СВАКОГ ОД НАС. ПРОМЕНЕ ПОЧИЊУ ОД
МАЛИХ КОРАКА У СВАКОДНЕВНОМ
ЖИВОТУ.**

МЕНТАЛНО ЗДРАВЉЕ МЛАДИХ

Свет око нас не чини
само природа, већ и
наше унутрашње стање.

Ментално здравље младих постаје све важнија тема,
јер се многи суочавају са стресом, притисцима
школе, очекивањима околине и утицајем
друштвених мрежа.

Често се дешава да млади крију своја осећања,
мислећи да ће тиме деловати јаче. Међутим, права
снага је у томе да препознамо када нам је потребна
помоћ и да о томе отворено говоримо. Разговор са
пријатељима, породицом или стручним лицима може
значајно олакшати тешке тренутке.

Важно је да стварамо окружење у коме се свако
осећа прихваћено и сигурно. Подршка, разумевање
и емпатија могу направити велику разлику у
нечијем животу.

it's okay to feel

your feelings

СТРЕС КОД ТИНЕЈЦЕРА

Како га препознати и савладати?

Живот тинејцера данас може бити прави изазов. Школске обавезе, друштвени притисци, очекивања родитеља, бриге о будућности, али и стална присутност друштвених мрежа. Све то може довести до стреса. Али шта је заправо стрес и како га препознати код тинејцера?

Шта је стрес?

Стрес је природна реакција тела и ума на изазове и притиске из околине. Краткотрајан стрес може бити користан, помаже нам да будемо мотивисани и фокусирани. Међутим, када стрес постане дуготрајан или преинтензиван, може негативно утицати на здравље и психичку добробит.

Знаци стреса код тинејцера

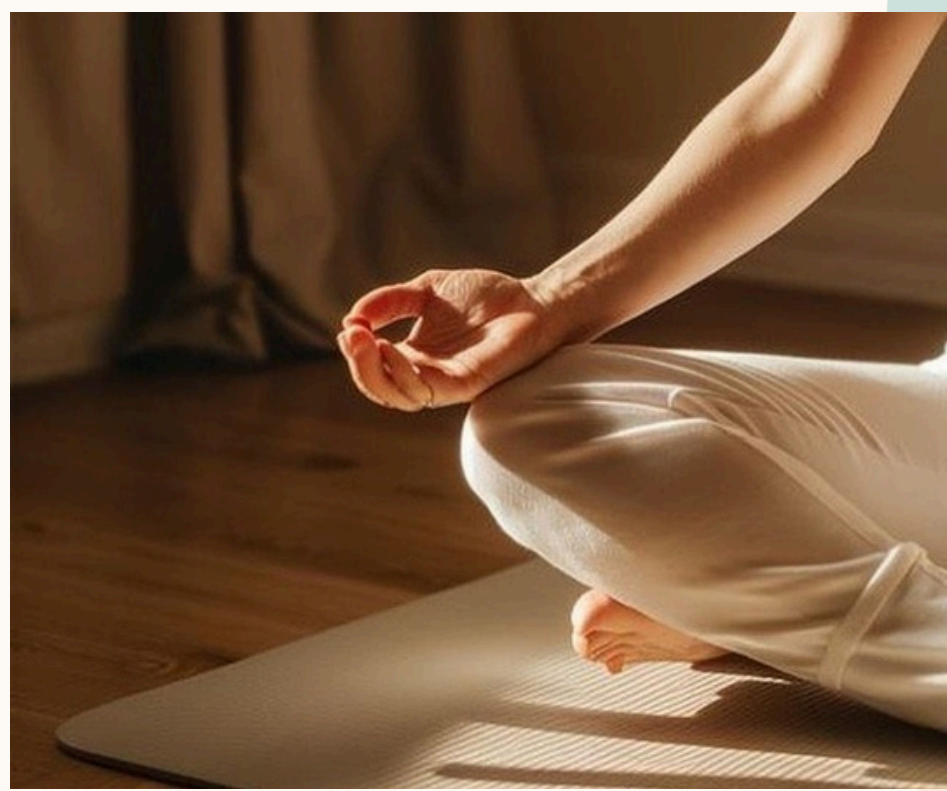
- Проблеми са спавањем или учестало буђење ноћу
- Стална напетост и раздражљивост
- Губитак мотивације и интересовања за активности које су раније волели
- Проблеми са концентрацијом и учењем
- Физички симптоми, попут главобоље или болова у стомаку

**ТИНЕЈЦЕРИ ЧЕСТО НЕ ПРИЧАЈУ ОТВОРЕНО О ТОМЕ КАДА СУ ПОД СТРЕСОМ,
ПА ЈЕ ВАЖНО ПРЕПОЗНАТИ ЗНАКЕ.**

Како се носити са стресом?

Иако стрес може изгледати неизбежно, постоје стратегије које помажу тинејџерима да га смање:

- **Физичка активност** – спорт, шетња или плес помажу да тело и мозак отпусте напетост.
- **Технике опуштања** – дубоко дисање, медитација или вођење дневника осећања.
- **Организација времена** – планирање школских обавеза и пауза за одмор.
- **Подршка пријатеља и породице** – разговор о проблемима може олакшати осећај притиска.
- **Хобији и креативност** – цртање, музика, писање или било шта што тинејџеру доноси радост.

КАКО ПОТРАЖИТИ СТРУЧНУ ПОМОЋ?

АКО СТРЕС ПОСТАНЕ ПРЕИНТЕНЗИВАН, УТИЧЕ НА СВАКОДНЕВНИ ЖИВОТ ИЛИ ИЗАЗИВА АНКСИОЗНОСТ И ДЕПРЕСИЈУ, ВАЖНО ЈЕ ПОТРАЖИТИ ПОМОЋ ПСИХОЛОГА ИЛИ ШКОЛСКОГ САВЕТНИКА. БРИГА О МЕНТАЛНОМ ЗДРАВЉУ ЈЕДНАКО ЈЕ ВАЖНА КАО И БРИГА О ФИЗИЧКОМ ЗДРАВЉУ.

Стрес је нормалан део тинејџерског живота, али није нешто што треба игнорисати. Препознавањем знакова и применом једноставних стратегија, тинејџери могу научити како да га смање и остану ментално здрави. Брига о себи, отворен разговор и подршка околине кључни су за превазилажење свакодневних изазова.

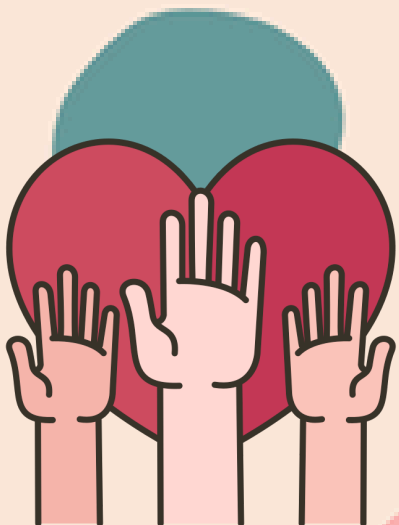
ВОЛОНТИРАЊЕ И ХУМАНИТАРНЕ АКЦИЈЕ

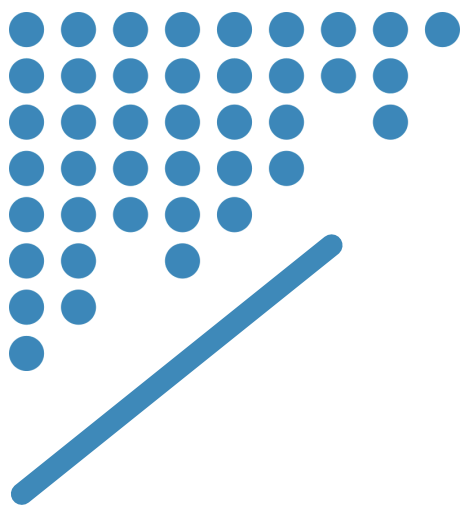
Један од начина да унапредимо свет око нас јесте да активно учествујемо у помагању другима. Волонтирање и хуманитарне акције показују колико појединац може допринети заједници. Није потребно много – мало времена, труда и добре воље.

Помоћ старијима, прикупљање донација, учествовање у акцијама чишћења или подршка онима којима је потребна – све су то начини да покажемо солидарност.

Осим што помажемо другима, волонтирање утиче и на нас саме. Развијамо осећај одговорности, емпатије и заједништва.

Схватимо да мале ствари могу имати велики значај. На крају, свет око нас градимо сви заједно. Свако од нас има прилику да својим поступцима допринесе лепшем и хуманијем друштву.

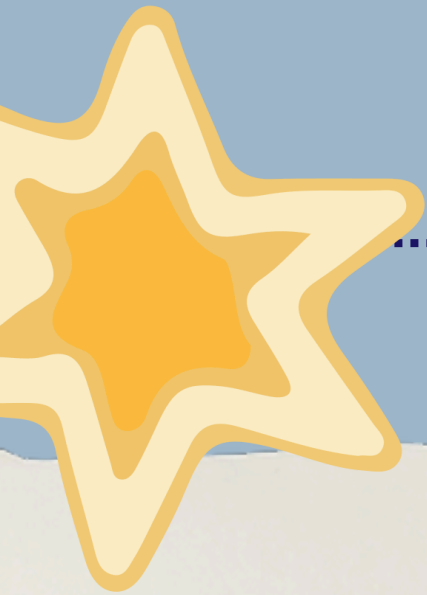

ЗАНИМЉИВОСТИ

ОД ИЗБЕГЛИШТВА ДО ОЛИМПИЈАДЕ

На летњим олимпијским играма у Рио де Жанеиру 2016, први пут је формиран тим избеглица који се такмичио на играма. То је била група од 10 спортиста који нису представљали ниједну државу, нису имали заставе својих земаља иза себе, нити сигуран дом коме могу да се врате.

Олимпијски тим избеглица, који је из првобитних 43 учесника смањен на коначну групу од 10 спортиста, окупио је мушкарце и жене из различитих делова света који су успели да превазиђу незамисливе препреке и избегну ужасне судбине, све како би спасили своје животе и сачували сан о такмичењу на највећој спортској сцени на свету.

Најмлађа чланица тог тима била је 18-годишња Јусра Мардини, која је само годину дана пре почетка игара избегла из Сирије са својом сестром.

Јусра је одрасла у Дамаску, где је још као дете учила таленат за пливање. Уз подршку Олимпијског комитета Сирије, тренирала је пливање и веома брзо постала једна од најбољих младих пливачица у својој земљи. Тај труд и посвећеност довели су је до једног од највећих такмичења у светском пливању: 2012. представљала је Сирију на Светском првенству које организује Федерација интернационалног пливачког савеза (FINA), у дисциплинама 200 метара мешовито, 200 метара слободно и 400 метара слободно. То је било велико признање за младу спортисткињу из земље где су услови за тренинг били далеко од идеалних.

Јусрина кућа уништена је током Сиријског грађанског рата, па су она и њена сестра Сара у августу 2015. донеле храбру одлуку да побегну из Сирије . Прво су стигле до Либана, а затим до Турске, где су се придружиле групи од још 18 миграната и договориле да преко Егејског мора буду прокријумчарене до Грчке. Чамац је био мали, дизајниран за највише шест или седам особа.

По доласку у Немачку, наставила је тренинге у Берлину, са надом да ће се квалификовати за Олимпијске игре. У јуну 2016. постала је једна од десет спортиста новоформираног Олимпијског тима избеглица и такмичила се у Рију у дисциплинама 100 метара слободно и 100 метара лептир. Иако се није пласирала у полуфинале, њен наступ постао је симбол храбрости и наде за милионе избеглица.

Након Олимпијаде, наставила је каријеру до Летњих игара 2020. у Токију, где је носила заставу Олимпијског тима избеглица на церемонији отварања. После завршетка пливачке каријере, преселила се у Лос Анђелес ради студија филма и визуелних уметности, а 2023. основала је Фондацију Јусра Мардини за подршку спорту и образовању у избегличким заједницама. На Олимпијским играма 2024. у Паризу, ангажовали су је ТВ канали Eurosport и Discovery да извештава о Олимпијском тиму избеглица.

Ова прича нас подсећа колико често узимамо сигурност, изборе и прилике у спорту здраво за готово. Она представља светлу тачку наде за девојчице широм света које нису добиле шансу да буду као Јусра-да сањају, тренирају и успеју и због тога је важно да више ценимо и подржавамо женски спорт. На крају, остаје питање: да ли заиста умемо да вреднујемо слободу да будемо оно што желимо?

Да ли технологија убија креативност?

Полег младих на однос између екрана и маше

У СВЕТУ
ЕКРАНА

Будимо се уз аларм на телефону, учимо уз интернет, разговарамо преко друштвених мрежа, забављамо се на платформи YouTube или TikTok.

Технологија је постала део сваког тренутка нашег живота — од јутарњег буђења до одласка на спавање.

И док нам све то олакшава свакодневицу, поставља се питање које изазива све више расправа: Да ли технологија развија нашу креативност — или је полако убија?

С једне стране, никада није било лакше направити музику, сликати, снимити филм или дизајнирати постер.

С друге стране, никада нисмо мање користили сопствену машту. Да ли смо постали зависни од идеја које нам екрани нуде?

Да ли технологија убија креативност?

„Технологија није убица идеја — она је само огледало нашег ума.“

КАДА ТЕХНОЛОГИЈА ИНСПИРИШЕ

Не можемо порећи — технологија нам даје невероватне могућности за стварање.

Захваљујући интернету и разним апликацијама, свако може бити уметник, дизајнер или музичар.

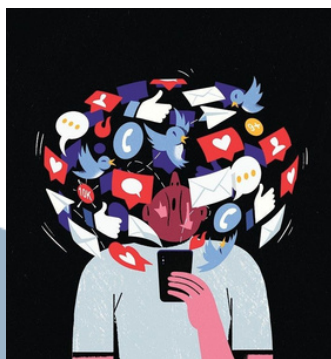
Canva, Procreate, GarageBand, CapCut – све су то алати који омогућавају младима да претворе идеје у нешто опипљиво.

Довољан је један мобилни телефон да снимимо кратак филм, направимо музику или направимо плакат који изгледа професионално.

Технологија нам је отворила врата ка свету који раније није био доступан свима.

Не мораш имати скупу опрему или студио — довољна је машта и мало труда.

КАДА НАС ЕКРАНИ УГУШЕ

Ипак, постоји и друга страна приче.

Колико пута смо хтели нешто да направимо, али смо завршили у бескрајном scroll-овању?

Колико пута смо гледали туђе идеје и осећали да наша није довољно добра?

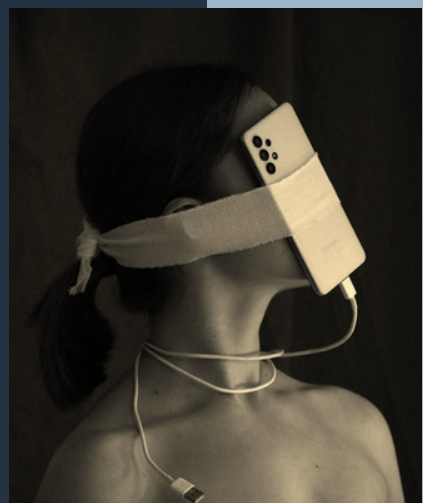
Друштвене мреже нас често терају да поредимо себе са другима.

Уместо да маштамо, копирамо.

Уместо да стварамо, кликамо

Наш мозак се навикава на брзе слике и кратке форме, па нам је све теже да се дуже концентришемо.

Многи млади признају да им је тешко да остану мотивисани ако немају тренутни резултат — а креативност захтева време, стрпљење и досаду.

БАЛАНС ИЗМЕЂУ МАШТЕ И ТЕХНОЛОГИЈЕ

„Технологија не убија креативност — али је лако заборавити да је имамо.“

Истина је да технологија није ни непријатељ ни спаситељ.

Она је само алат — а на нама је како ћемо га користити.

Машта је нешто што ниједна апликација не може заменити.

Када технологију користимо као продужетак сопствених идеја, она постаје наш савезник. Када је користимо да побегнемо од стварности, постаје наша замка. На пример, уместо да цео дан гледамо туђе радове на друштвеним мрежама, можемо направити свој.

Уместо да само конзумирамо садржај, можемо га и створити.

ЧОВЕК ЈЕ НАЈВАЖНИЈИ СОФТВЕР

Будућност не можемо зауставити, али можемо је обликовати.

Технологија ће се и даље развијати, али питање је — хоћемо ли ми остати довољно маштовити да је користимо паметно?

Креативност није нешто што се може преузети са интернета.

Она живи у нама — у начину на који мислимо, маштамо и комбинујемо ствари које већ постоје.

Зато следећи пут када укључиш телефон или лаптоп, запитај се: „Да ли ћу данас само гледати — или ћу нешто створити?“

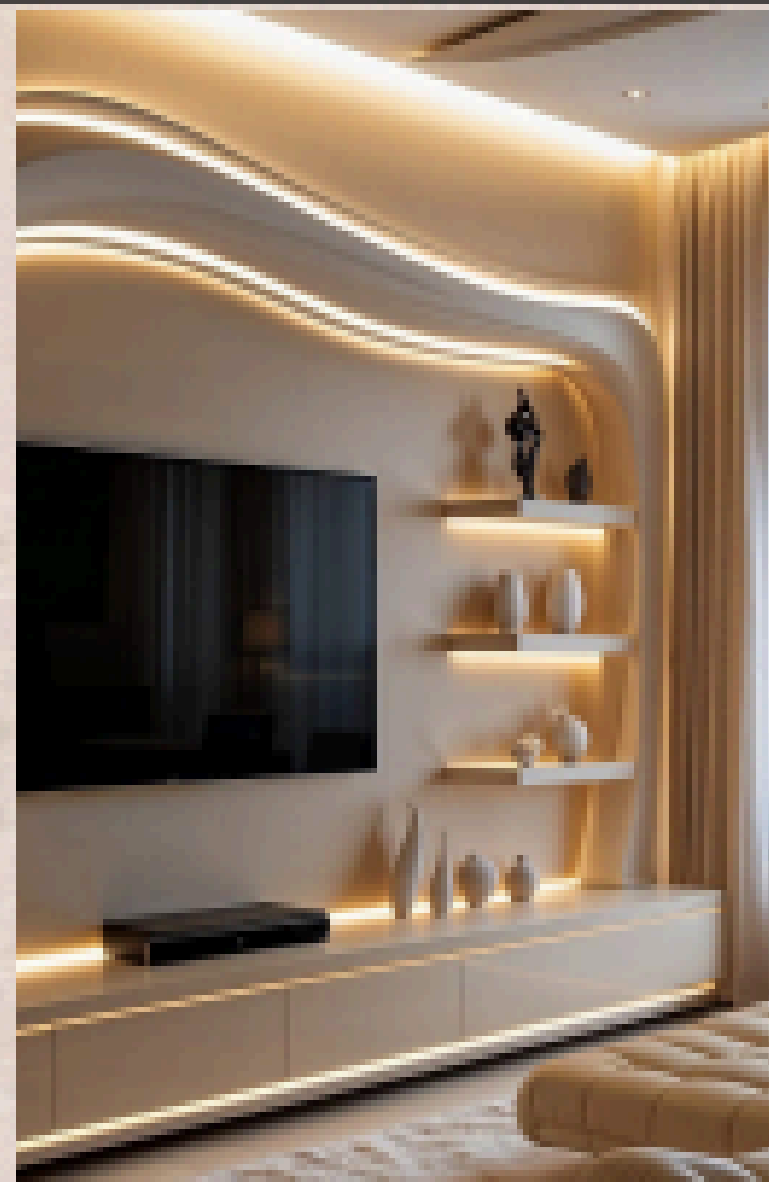
Свет ентеријера

Наш дом није само место где живимо — он је огледало наше личности. Начин на који уређујемо простор око себе утиче на наше расположење, креативност и осећај удобности. Зато је уређење ентеријера постало више од тренда — постало је уметност живљења.

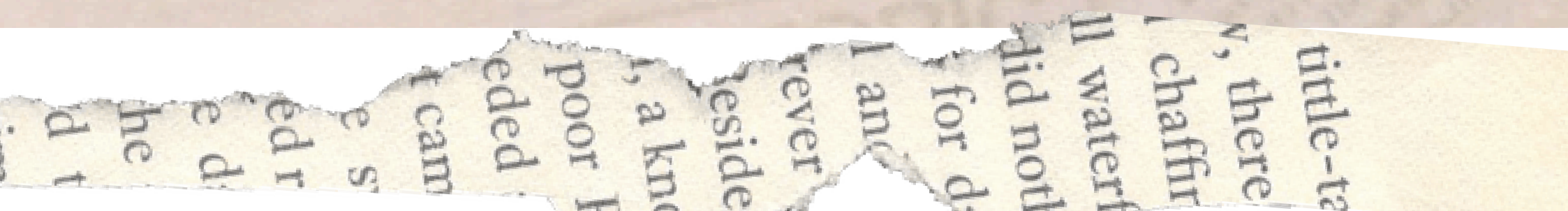

Хармонија боја и материјала

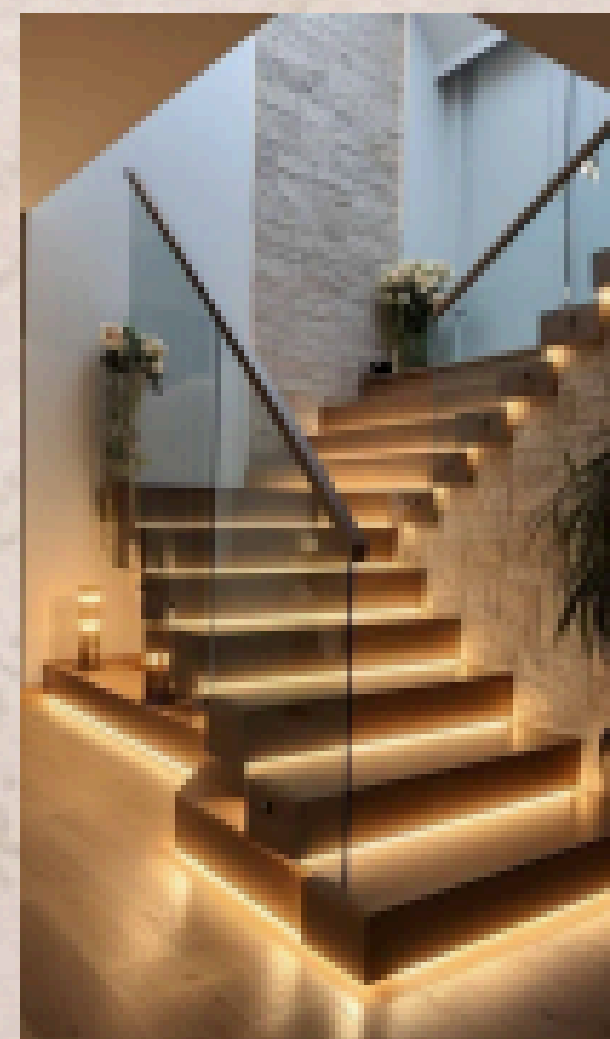
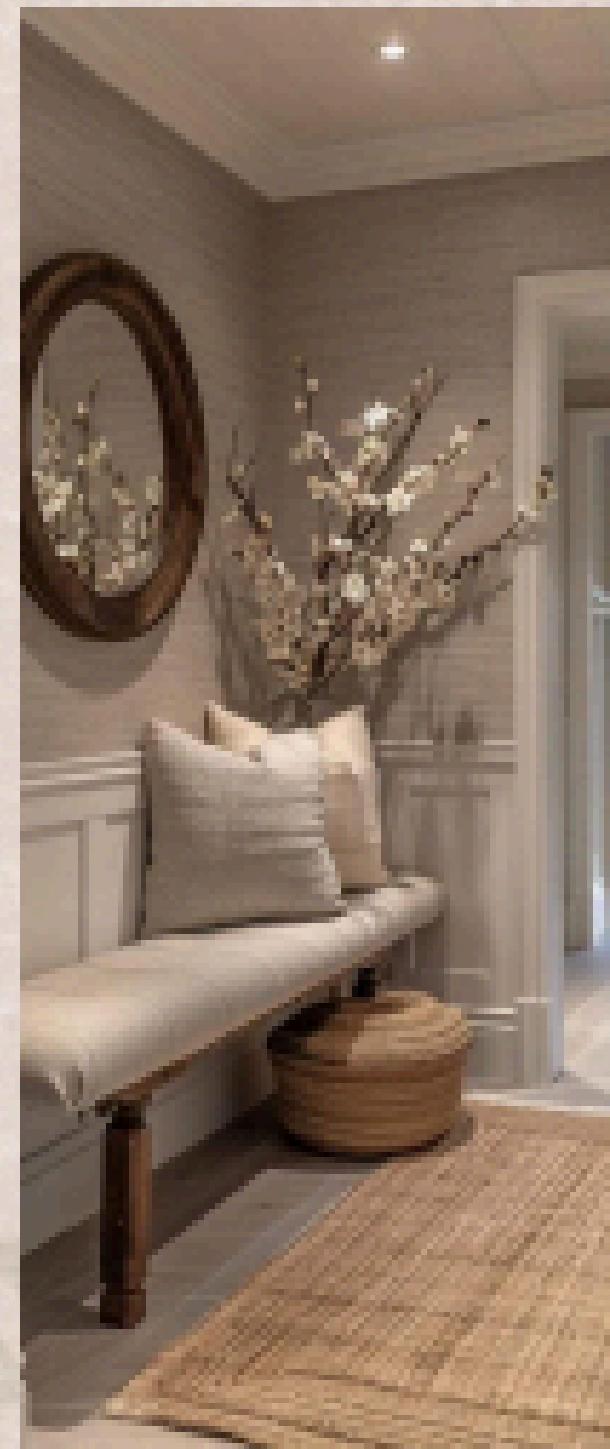
Ентеријер подразумева све елементе који чине један простор пријатним и функционалним: боје зидова, намештај, осветљење, декоративне детаље и распоред предмета. Сваки детаљ има своју улогу. Светле боје простору дају свежину и осећај пространости, док тамни тонови стварају утисак топлине и елеганције.

Природни материјали попут дрвета и камена уносе мир и повезаност са природом, док модерни елементи од метала и стакла доносе ноту савремености. Биљке су такође важан део ентеријера — оне чисте ваздух и додају живот свакој просторији.

Дом по мери душе

Најважније правило је да простор треба да буде прилагођен људима који у њему живе. Ниједан стил није „најбољи“ — најлепши ентеријер је онај у ком се осећамо својим. Добар ентеријер одражава личност, навике и потребе оних који га користе, чинећи свакодневицу лепшом и лакшом.

Two Sisters Open
a Bakery on Pico

EDGEJ

МОЈА ВЕРЗИЈА КРУГА

Теодора Девић 3/1

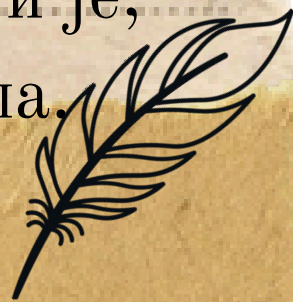
**„СВЕ ШТО ЈЕ МАТЕРИЈА КРУГ ЈЕ, И СВЕ ШТО
НИЈЕ МАТЕРИЈА КРУГ ЈЕ. БОГ ЈЕ КРУГ,
МАГЛА ЈЕ КРУГ, ЖИВОТ ЈЕ КРУГ, ОРГАНИЗАМ
ЈЕ КРУГ, ДРУШТВО ЈЕ КРУГ“.**

ИСИДОРА СЕКУЛИЋ

Да је Исидора данас са мном у клупи, вероватно би ћутала и посматрала како ми прсти лете по екрану, а онда би полако, оним својим господственим гласом, рекла: „Видиш, и тај твој 'scroll' је круг који нема краја.“ Док читам њене речи да је „све што је материја круг, и све што није материја круг“, схватам да она није писала само о космосу, већ о мени. Као Исидора и ја се служим светлошћу, само што уместо мастила користим светлост екрана, а уместо тишине собе, мој круг је праћен ударањем баса из слушалица са плејера кога изнова и изнова пуштам.

Исидора каже: „Бог је круг, магла је круг“. У мом свету, та магла није само она сива, загађена завеса над Београдом коју видим кроз прозор гимназије. Моја магла је дигитални облак, бескрајна мрежа информација у којој се сви вртимо. Али та магла није страшна – она је мека. У њој се крије магија наше генерације. Бог је за мене онај тренутак савршене симетрије када се све хаотичне мисли једне седамнаестогодишњакиње смире у један јасан, блистав круг разумевања. То је онај „аха!“ моменат на часу, или онај мир док гледам залазак сунца који је, наравно, најлепши круг који је природа икада дизајнирала.

„Организам је круг, живот је круг“, пише она пророчки. И заиста, мој живот у трећем разреду је један велики, убрзани циклус. Будим се у кругу своје собе, трчим у круг школе, вртим се у кругу пријатељстава. Али ја тај круг не доживљавам као затвор. За мене је живот понављајући тон омиљене песме — онај који желиш да слушаш изнова јер је сваки круг донео нови бит. Исидора је можда била озбиљна, али ја у ту њену филозофију убацујем мало сјаја. Ако је организам круг, онда је мој испуњен смехом који пулсира. Чак и кад је тешко, знам да је туга само полукруг; онај други полукруг радости стиже чим се казаљка помери.

Друштво је, каже она, такође круг. Данас су ти кругови визуелни — они мали светлећи прстенови око профилних слика на мрежама. Али суштина је иста. Сви тражимо припадност у том кружном кретању. Исидора је тражила човека у космичком кругу, а ја тражим искреност у кругу својих другарица. Видим да се свет понекад преозбиљно схвата. Зато мој круг није крут. Он је еластичан, као онај гумени прстен који се растеже да прими свакога ко има добру фору или топлу реч.

Повезујем се са Исидором кроз ту њену глад за суштином. Она је сецирала свет да би нашла круг, а ја тај круг живим. Ја сам њена унапређена верзија далеког, слободног путника — онога који зна да је магла само прилика да упалимо сопствена светла. Моје виђење круга је оптимистично јер круг нема ћошак у који можеш да се сатераш и останеш заробљен. У кругу си увек у покрету мада старији, због свог животног искуства, то кретање сагледавају са непомичне тачке јер не желе брзи крај, па се труде да чују поново у својој тишини нечији глас.

Док покушавам да нађем крај мог есеја, осећам како се

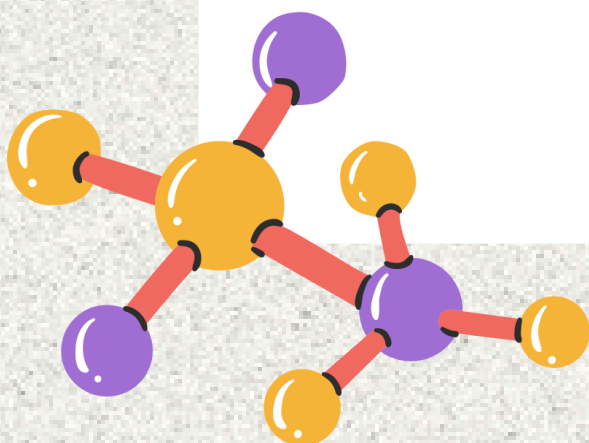
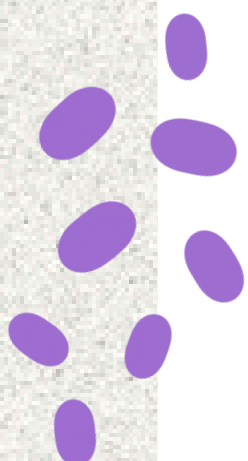
Исидорина рука и моја пружају кроз векове и спајају јер тако се кругови сударају и преплићу, а она је то знала да се најбоље спајање душа оставарује преко речи и тада смо ми могуће две тачке на истој кружници. Живот није само линија на досадној школској табли на још досаднијем часу математике; то је шарена, ротирајућа сфера. Можда је све круг, али ја бирам да тај круг буде осветљен, духовит и увек отворен за нови круг плеса. Ако се већ вртимо у кругу, хајде да то радимо са стилем. Исидорин „Круг“ је исписина филозофска дијагноза света и формула по којој данас, у 21. веку, живимо. Свет је округао с разлогом: да нико не би могао да каже да је стигао до краја, већ само до новог почетка. А шта је на крају овог есеја? То је неки нови есеј који ће употпунити моју импресионистичку слику круга и портрет једног живота. Само кружним дељењем наших речи направићемо коло у којој се мисли спајају у целину и тако ћемо постати зрелији, а како се приближавамо истини, круг ће бити мањи све док се, једног дана, кроз своја дела, била она мала или велика, стопимо са блештавом светлошћу центрума јер ипак је Бог у нама. Он је центар наших мисли и сећања, а ми смо тачка на кружници и потребно је само да савладамо полупречник магле својим радом да би те две тачке постале једна, а тада долази до новог есеја о бескрају човекове душе...

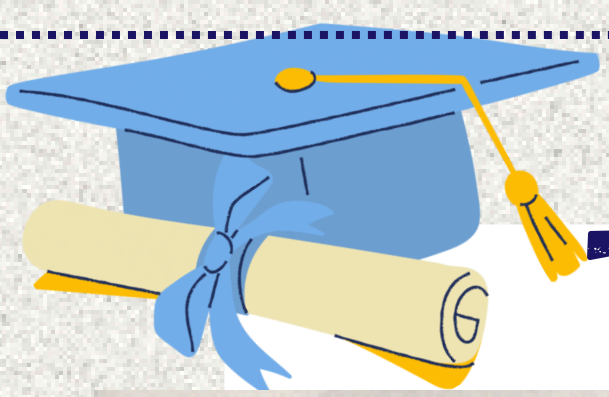
И на крају, иако је он овде немогуће, извињавам се досадној математици, која је с разлогом употебила број π пошто се његове децимале нижу у бескрај, а тиме је наука одлично подржала Исидорину идеју о кругу као нечему без краја и што у себи крије читаву вечност. А природа је направила, заједно са Богом, у њеном центру тај круг, много пре појаве математике и књижевности.

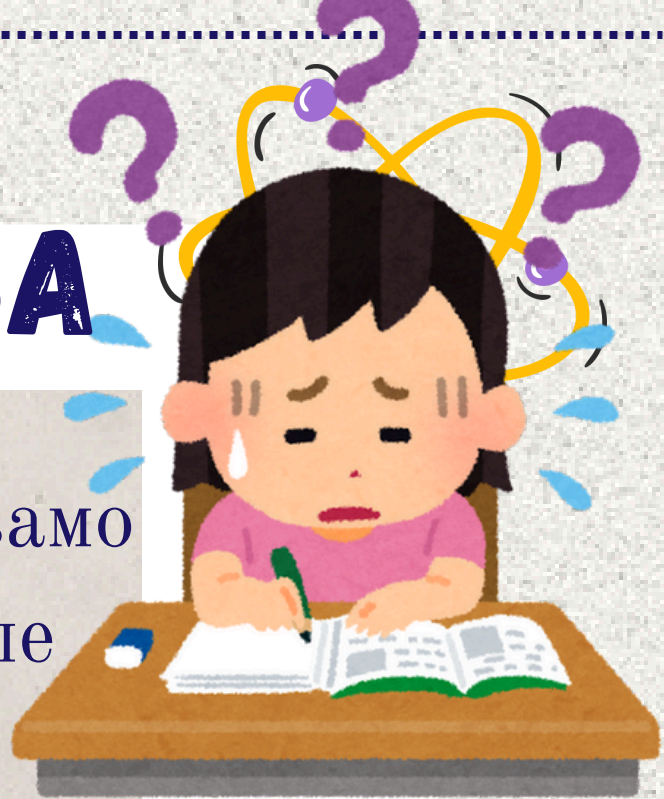

КАКО УЧИМО

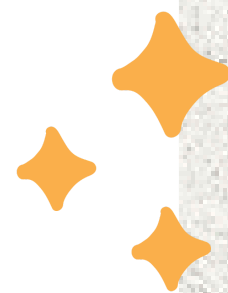

ТЕХНИКЕ УЧЕЊА

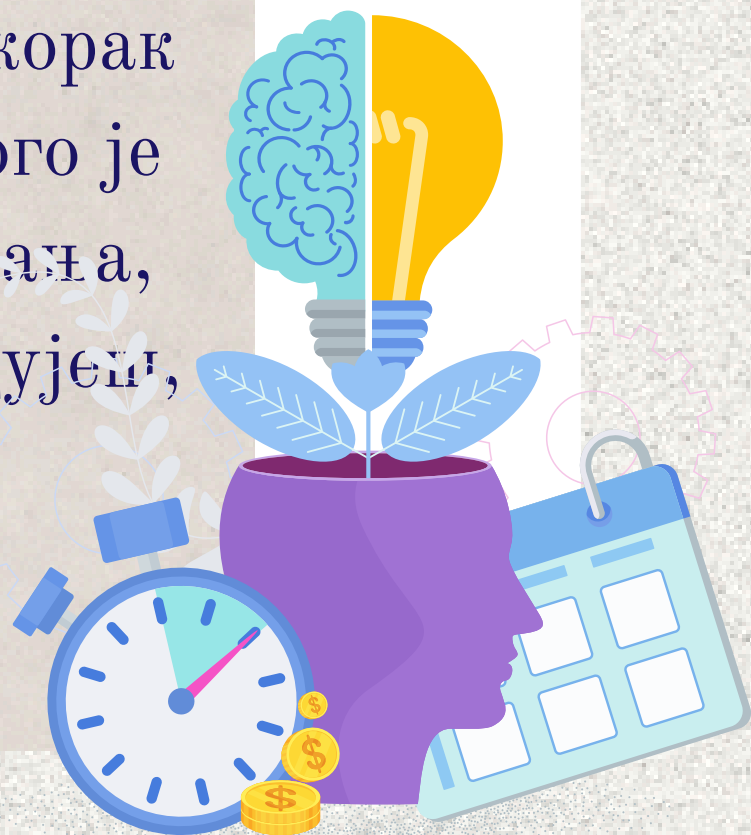

Сигурно нам се свима десило да покушавамо да научимо неко градиво за тест и после пола сата просто одустанемо.

Није проблем у томе што смо лењи, него у томе што нас не занимају све ствари на исти начин. Оно што већина ради у таквим ситуацијама јесте да крене да чита исто градиво изнова и изнова, надајући се да ће нешто „ући у главу“. Реално, то ретко кад даје резултат. Много је ефикасније да покушамо да разумемо шта пише.

Када покушаш да научиш све одједном, обично се деси супротно и ништа не остане. Много је боља варијанта ићи корак по корак и стварно разумети оно што учиш. Много је лакше кад идеш део по део, без форсирања, јер тада имаш осећај да заправо напредујеш, а не да се вртиш у круг.

Једна од техника која се показала као корисна је Помодоро метода. Учи се у краћим интервалима, на пример 25 минута, па се прави кратка пауза. Звучи једноставно, али заправо доста помаже јер време брже пролази и лакше је натерати себе да седнеш и почнеш, јер знаш да неће трајати заувек.

Поред тога, можеш је да пробаш да објасниш градиво као да га причаш некоме ко нема појма о томе. Кренеш скроз једноставно, као да објашњаваш детету, па онда полако додајеш детаље. Ако у неком тренутку не знаш како да објасниш, то је јасан знак где треба да се вратиш.

Ако волиш да записујеш, можда је боље да не преписујеш целе лекције и уместо тога користиш шеме, стрелице и дијаграме. На пример, уместо три стране текста, можеш све да сведеш на једну страну са кључним појмовима и повезивањима. Тако ћеш брже схватити како су ствари повезане, а и касније ћеш много лакше поновити градиво јер нећеш морати опет да читаш све испочетка.

Учење не мора да буде мучење. Уз мало другачији приступ, може постати једноставније и ефикасније, а резултати ће се свакако видети.

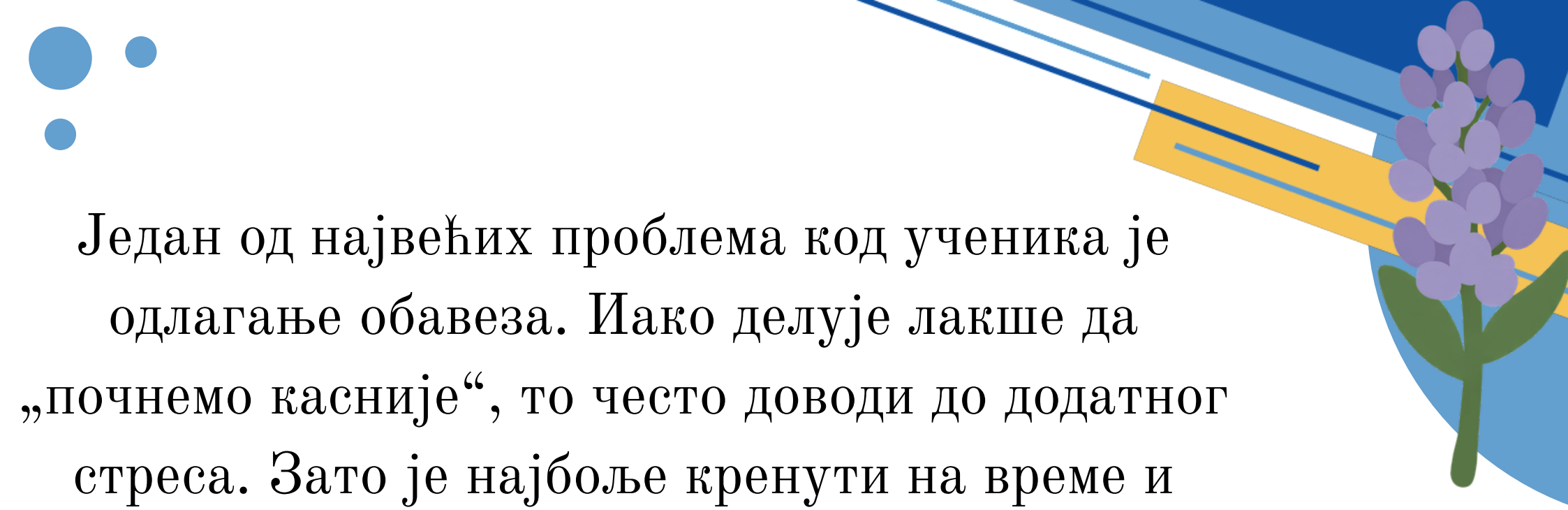
КАКО ОРГАНИЗОВАТИ ВРЕМЕ И СПРЕМИТИ СЕ ЗА ТЕСТ БЕЗ СТРЕСА?

Све више ученика суочава се са проблемом недостатка времена и стресом пред тестове и пријемне испите. Школске обавезе, домаћи задаци и слободно време често се преклапају, па добра организација постаје кључ успеха.

Први корак ка бољој организацији јесте прављење плана. Када унапред запишемо обавезе, лакше је распоредити време и избећи хаос у последњем тренутку. Важно је и поставити приоритете — најтеже и најважније задатке треба урадити прве, док се лакши могу оставити за касније.

Један од највећих проблема код ученика је одлагање обавеза. Иако делује лакше да „почнемо касније“, то често доводи до додатног стреса. Зато је најбоље кренути на време и учити постепено.

Када је реч о припреми за тест или пријемни, посебно је важно имати план учења. Градиво треба поделити на мање целине како би било лакше за савладавање. Такође, учење не треба да се своди само на читање — много је ефикасније правити белешке, подвлачити кључне делове и покушати објаснити лекцију својим речима.

Вежбање је такође неопходно, нарочито код задатака из математике или других сличних предмета. Решавање старих тестова може помоћи да се стекне сигурност и увид у тип задатака који се појављују.

Ипак, важно је не заборавити на паузе и одмор.

Кратке паузе током учења побољшавају концентрацију, а довољно сна помаже да се градиво боље запамти. Такође, прекомерно коришћење телефона може одузети драгоцену време, па га је добро ограничити током учења.

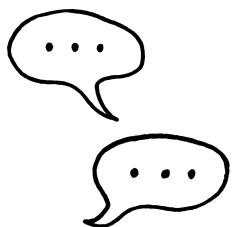

На крају, самопоуздање игра велику улогу. Блага трема је нормална, али уз добру припрему нема разлога за страх.

Добра организација и паметно учење не значе више рада, већ бољи начин рада. Уз мало дисциплине, сваки ученик може постићи боље резултате и имати више слободног времена.

АНКЕТА

Питања за ученике

1. Да ли је вештачка интелигенција корисна у школској настави?

2. Шта је важније: знање или просек?

3. Да ли школа више учи за живот или за оцене?

4. Да ли је битније да наставник буде строг или занимљив?

5. Колико је важно имати друштво у школи?

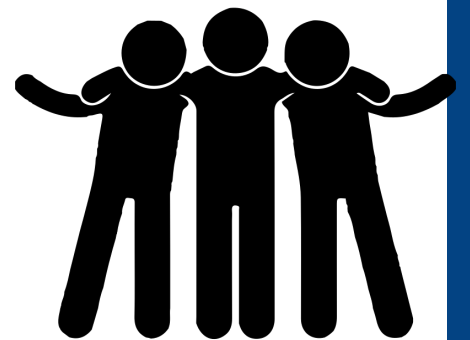
6. Јутарња или поподневна смена?

Одговори ученика одељења III1

Лена:

1. Сматрам да је вештачка интелигенција врло корисна у настави, да може помоћи око разумевања и појашњавања градива.
2. Знање.
3. Мислим да нас школа заправо спрема за оба, иако доста зависи од сфере наших интересовања.
4. Битније је да наставник буде занимљив, јер његовим/ њеним понашањем може нас заинтересовати за предмет.
5. Имати друштво у школи је важно, али не и кључно; свакако је лакше уколико ниси сам, али је издржљиво и ако јеси.
6. Апсолутно увек преподневна смена

Богдан:

1. Сматрам да је вештачка интелигенција корисна у настави.
2. Сматрам да је знање важније од самих оцена.
3. Мислим да нас школа више спрема за оцене него за живот.
4. Сматрам да је битније да наставник буде занимљив.
5. Мислим да је имати друштво у школи веома важно.
6. Више ми одговара поподневна смена.

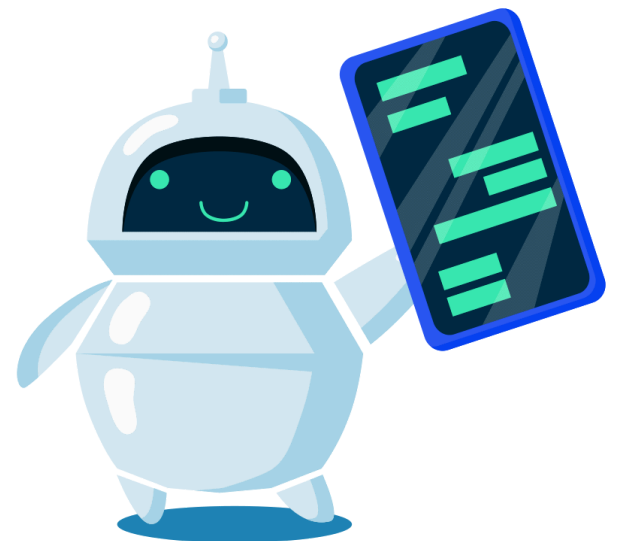

Иван:

1. Јесте, ако се користи правилно, тј. ако подстиче ефикасније закључивање код ученика.
2. Знање је важније, зато што просек често зависи и од критеријума, као и од формираног мишљења наставника.
3. За оцене.
4. И једно и друго је битно, уколико зна да пренесе знање.
5. Важно је уколико је оно пријатно за појединца и уколико може да расте уз њега.
6. Јутарња, ефикаснији сам ујутру.

Теодора:

1. Сматрам да је вештачка интелигенција корисна у настави.
2. Сматрам да је знање важније.
3. Мислим да нас школа више спрема за живот.
4. Сматрам да су и једно и друго подједнако важни.
5. Нисам сигурна.
6. Нисам сигурна.

Који су ваши одговори на ова питања?

Текстове
писали
ученици
одељења:

III 1

IV 4

IV 7

Дизајн:

Оља Суботић

